

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐ

№ ԿՅԴԵԿ
« 14 ՕԿ » 2009 թ.

0078 Երևան, Դավաթյան 41/ա, հեռ. 380-389
Էլ. փոստ info@moj.am

Հայաստանի Հանրապետության կառավարության
աշխատակազմի ղեկավար պարոն Դ. ՍԱՐԳՍՅԱՆԻՆ

Ի կատարումն Ձեր 10.07.2009 թ.
թիվ 02/10.5/4611-09 հանձնարարականի

Հարգելի պարոն Սարգսյան

Կից Ձեզ ենք ներկայացնում «Չանգվածային լրատվության մասին»
Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն և լրացումներ կատարելու
մասին» և «Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում փոփոխություն
կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների լրամշակված
նախագծերի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության արդարադատության
նախարարության պետական փորձագիտական եզրակացությունները:

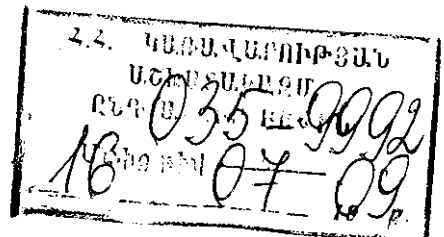
Հարգանքով՝

Գ. ԴԱՆԻԵԼՅԱՆ

52

Կատարող՝ Իրավական ակտերի փորձաքննության վարչություն՝ Կ. ՀԱԿՈՒՅԱՆ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՓՈՐՉԱԳԻՏԱԿԱՆ ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

«Ձանգվածային լրատվության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում
փոփոխություն և լրացումներ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության
օրենքի նախագծի վերաբերյալ

1. Նախագծի 2-րդ հոդվածի 2-րդ կետն անհրաժեշտ է խմբագրել, նկատի ունենալով, որ «հանցագործության դեպքի վայրը» և «հատուկ պահպանվող վայրերը» հատուկ ռեժիմի վայրեր են և այդ վայրեր լրագրողը կարող է այցելել միայն հատուկ թույլտվության դեպքում, բացի այդ հիշյալ վայրեր այցելելը կարող է նաև արգելվել՝ ելնելով «Պետական և ծառայողական գաղտնիքի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի պահանջներից, ինչպես նաև նկատի ունենալով տվյալ քրեական գործի առանձնահատկությունները: Այդ առումով նախագծում անհրաժեշտ է լրացնել նոր հոդված՝ նախատեսելով «հանցագործությունների և հատուկ պահպանության վայրերի» այցելության առանձնահատկությունները: Բացի այդ հիշյալ կետն անհրաժեշտ է խմբագրել «դատավարություններին մասնակցելու» մասով, նկատի ունենալով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 19-րդ հոդվածի պահանջները, որոնց համաձայն «Հանրության բարքերի, հասարակական կարգի, պետական անվտանգության, դատավարության մասնակիցների անձնական կյանքի կամ արդարադատության շահերի պաշտպանության նկատառումներով լրատվության միջոցների եւ հասարակության ներկայացուցիչների մասնակցությունը դատական քննության ընթացքում կամ դրա մի մասում կարող է արգելվել»:

Նույն հոդվածի 4-րդ և 14-րդ կետերն անհրաժեշտ է հանել, նկատի ունենալով, որ դրանցով նախատեսված հարաբերությունները հստակ կարգավորված են հիշյալ հոդվածի 15-րդ կետով, ուստի և նախագծով կատարվում է նույնարվանդակ դրույթների անհարկի կրկնություն և ներքին հակասություն, ինչը չի բխում «Իրավական ակտերի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 45-րդ հոդվածի 2-րդ մասի պահանջներից, որոնց համաձայն «իրավական ակտերում պետք է բացառվեն իրավական նորմերի անհիմն կրկնությունները, ներքին հակասությունները»:

Բացի այդ անհրաժեշտ է նկատի ունենալ, որ հիշյալ հոդվածի 4-րդ և 14-րդ կետերը չեն բխում Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության, «Բանկային գաղտնիքի մասին» և «Պետական և ծառայողական գաղտնիքի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների պահանջներից, քանի որ չեն նախատեսում բացառություն «պետական և ծառայողական, անձնական և բանկային գաղտնիք պարունակող և մարդու անձնական կյանքին վերաբերող փաստաթղթերի» համար: Միաժամանակ նույն կետից անհրաժեշտ է հանել «ստանալ դրանք կամ դրանց

պատճենները:» բառերը, քանի որ մեր կարծիքով լրագրողները չեն կարող ստանալ «պաշտոնական փաստաթղթերը», այլ կարող են միայն ծանոթանալ դրանց և անհրաժեշտության դեպքում կատարել դրանց պատճենահանում իրենց միջոցների հաշվին:

Նույն հոդվածի 11-րդ կետն անհրաժեշտ է խմբագրել, քանի որ մեր կարծիքով լրագրողը կարող է այցելել կուսակցություններ, տեղական ինքնակառավարման կամ պետական կառավարման և այլ մարմիններ միայն նախորոք պայմանավորվածության և համաձայնության դեպքում: Նույն դիտողությունը վերաբերում է նաև 13-րդ և 16-րդ կետերին:

Նույն հոդվածի 15-րդ կետն անհրաժեշտ է խմբագրել քանի որ մեր կարծիքով լրագրողները չեն կարող ստանալ «պաշտոնական փաստաթղթերը», այլ կարող են միայն ծանոթանալ դրանց և անհրաժեշտության դեպքում կատարել դրանց պատճենահանում իրենց միջոցների հաշվին:

2. Նախագծի 2-րդ հոդվածով նախատեսված 4.3 հոդվածը ամբողջությամբ անընդունելի ենք համարում, քանի որ դրանով նախատեսված «թաքնված գրառման» գործառույթները «Օպերատիվ-հետախուզական գործունեության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի համաձայն հանդիսանում են պետական լիազոր մարմնի հատուկ գործառույթներ, որոնք իրականացվում են հատուկ թույլտվության դեպքում և չեն կարող իրականացվել լրագրողների կողմից:

Հաշվի առնելով վերոհիշյալը հայտնում ենք, որ ներկայացված նախագիծն առկա խմբագրությամբ անընդունելի է, քանի որ դրա դրույթները հակասում է ՀՀ Սահմանադրության, «Օպերատիվ-հետախուզական գործունեության մասին», «Բանկային գաղտնիքի մասին» և «Պետական և ծառայողական գաղտնիքի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների պահանջներին:

ՊԵՏԱԿԱՆ ՓՈՐՉԱԳԻՏԱԿԱՆ ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

«Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում փոփոխություն կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի նախագծի վերաբերյալ

1. Նախագծի 1-ին հոդվածով նոր խմբագրությամբ շարադրվող Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում 164-րդ հոդվածից անհրաժեշտ է հանել «կամ լրատվության ոլորտում խոսքի ազատության իրավունքի ապահովմանը այլ կերպ խոչընդոտելը» բառերը, քանի որ նախ` հիշյալ դրույթը չի բխում «Զանգվածային լրատվության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 4-րդ հոդվածի պահանջներից, որոնցով հստակ սահմանված են բոլոր արգելքները, և բացի այդ կարող

է առաջացնել հիշյալ հողվածի տարաբնույթ մեկնաբանումներ և տարակարծություններ, քանի որ պարզ չէ, թե որոնք են «այլ կերպ խոչընդոտելու դեպքերը»:

Միաժամանակ, նկատի ունենալով «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 70-րդ հոդվածի պահանջները նախագծի 1-ին հոդվածում «բովանդակությամբ» բառն անհրաժեշտ է փոխարինել «խմբագրությամբ» բառով:

2. Լուրջ հիմնավորման կարիք ունի Հանրապետության քրեական օրենսգրքի 164-րդ հոդվածով նախատեսված սանկցիաների խստացումը:

Իրավական ակտերի փորձաքննության
վարչության պետ՝

Կ. ԽՏՐՅԱՆ